

staaelse af disse Forhold, end de have haft før. Jeg har ikke paa nogen Maade helt og holdent villet godkende, hvad det ærede Medlem for Assens har ment at kunne optrække som en fast Linie, men jeg har erkendt, at Forholdene faktisk have stillet sig saaledes, at det ikke har været unødvendigt for mig, for at en saadan Betragtning ikke skulde blive den almindelige, at indlade mig paa at prøve at oplyse Medlemmerne om Stillingen i sin Almindelighed. Man maa jo huske paa, at den Udvikling, der er foregaaet her siden 1867, er saa stor netop paa disse Omraader, at det er ganske naturligt, at de mange, som vare opdrættede, om jeg saa maa sige, i helt andre Forhold, have haft ondt ved at følge med paa dette Omraade. Jeg vil være tilbøjelig til, hvad mit Kendskab til Forholdene giver mig Berettigelse til, at hævde, at der ikke er sket en ringe, men tværtimod en betydelig Forandring paa dette Omraade i de senere Aar, og det var det, jeg vilde give til Kende over for det ærede Medlem i min Slutningsreplik i Gaar, at jeg mente, at der var en ganske overordentlig Fremgang, og at det var rigtigt, at samtlige Klasser i Befolkningen, naar de havde de fornødne Kvalifikationer — dermed mener jeg selvfølgelig ogsaa den nødvendige sociale Dannelse — og Kundskaber, fik Adgang i saa rigeligt et Maal som vel muligt. Jeg havde Grund til at tro, at det Regimente, der nu var kommet til Magten, maatte være særlig interesseret i at fremme dette Forhold.

Maatte jeg endnu blot gøre en Bemærkning til over for det ærede Medlem for Assens. Han har gentagne Gange brugt det Udtryk, at han ikke vilde præjudicere sin Stilling til den militære Lønningslov i sin Almindelighed ved at gaa med til dette Lovforslag. Men det gør han jo slet ikke. Der er jo slet ikke Tale om at præjudicere sin Stilling, eftersom der udtrykkelig i Lovforslaget staar, at det kun er en midlertidig Ordning; her er Tale om. Der kunde jo dog kun være Tale om at præjudicere Stillingen, for at bruge dette Ord i dets almindelige Forstaaelse, hvis de Lønninger, der ere foreslaaede her, vare saa urimelig høje, at man maatte forudsætte, at Kommissionen, for saa vidt det er den, der egentlig skal afgøre det, endelig vilde komme til den Forstaaelse, at de vare meget for høje, og at de skulde ned sættes, saa kunde det ærede Medlem sige, at vi havde præjudiceret vor Stilling til de enkelte Lønningssatser, idet vi en Gang

havde foreslaaet disse, og at det saa ikke var saa let at komme ned med dem igen, skønt dog det Udvalg, der i 1897 lavede Loven for Forplejningskorpset, har vist, at det var saare let at komme ned med Lønningerne. Man præjudicerer imidlertid ikke sin Stilling, fordi man giver en midlertidig Lov, hvorved man bringer Lønningerne ikke op paa den Højde, de burde have, men nogenlunde tilnærmelsesvis op i Højde med de andre Administrationsgrene, hvormed de nærmest maa sammenlignes.

Jeg vil sluttelig overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Assens, der bestandig ville hævde, at Forsvarskommissionen ogsaa skulde ordne Lønningsforholdet, skønt der ikke staar noget om det, gøre opmærksom paa, at da vi nedsatte Jernbanekommissionen, tog den vel ogsaa hele Lønningssspørgsmaalet op, men det var ikke til almindelig Tilfredshed i denne Sal, at den gjorde dette, tværtimod, der blev højlydt klaget baade fra Administrationens og fra Medlemmernes Side over, at den gik hen og ansatte Lønninger ved denne Administration, som ingenlunde stode i et naturligt Forhold til de øvrige Lønninger. De gik blandt andet hen og forandrede den almindelige Oprykning eller rettere Grænsen for Alderstillægene. Jeg maa hævde som en Hovedregel — og jeg er ganske vis paa, at i Grunden ere alle Partier enige med mig —, at naar der skal gives Lønningslove, maa Lønningerne være afpassede i et saadant indbyrdes Forhold, at de Klasser, der ere ligestillede i de forskellige Administrationer, ogsaa her blive det, men det blive de ikke, naar det gøres paa den Maade, som f. Eks. Jernbanekommissionen gjorde det.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) vil paastaa, at Forsvarskommissionen ikke har noget at gøre med Hærens Lønninger, saa er han fuldstændig i Modstrid med, hvad Loven om Forsvarskommissionens Nedsættelse udtaler, idet den jo netop siger, at det er Forsvarskommissionens Opgave at skulle udrede en Plan for Land- og Søforsvaret under tilbørligt Hensyn til Statens Evne til at bære de med den paatænkte Ordning følgende øjeblikkelige og stadig tilbagevendende Ud-